

pladserne skal være mere familievenlige. Det fremgår af en række undersøgelser, at det meget vel kan gå hen at blive et konkurrenceparameter i fremtiden, at familievenlige arbejdspladser er det, man foretrækker. Og når vi står over for en situation med de mindre årganges entré på arbejdsmarkedet, hvor vi står over for en situation, hvor vi på mange områder kan få problemer med at tiltrække medarbejdere, vil, alt andet lige, begrebet familievenlige arbejdspladser komme i centrum. Det vil blive noget af det, som man prioriterer, hvis man har flere valgmuligheder, når man stiller sin arbejdskraft til rådighed.

Børnefamilierne er, som det også er blevet understreget, ikke generelt nogen økonomisk dårligt stillet gruppe. Børnefamilier er almindelige familier, der i en periode har helt særlige behov. Det fremgår også af flere undersøgelser, og statsministeren påpegede det i sit indlæg, at der faktisk sker en positiv udvikling, når man bedømmer børnefamiliernes situation.

Økonomi og offentlige ydelser er på sin side vigtige, men der er en anden side, som er langt mere vigtig: spørgsmålet om tid til samvær, om omsorg og trykthed, og det fremgår af en nylig udkommet bog, at det store flertal af børn faktisk har et meget bedre liv nu end tidligere, også for så vidt angår det utrolig vigtige begreb voksenkontakt.

Det er ikke et signal om, at nu har vi løst alle problemer. Der skal fortsat skabes bedre balance mellem familieliv og arbejdsliv. Det har regeringen haft som sit mål siden 1993. Vi har opnået en række resultater i samarbejde med arbejdsmarkedets parter og kommunerne siden da, og som det også er fremgået af debatten tidligere i dag, er der jo yderligere initiativer undervejs i de aftaler, der er indgået om finansloven for år 2000.

Og med udgangspunkt i de mange positive tilkendegivelser, der er kommet om børnefamiliernes situation i dag, går jeg ud fra, at der vil være rigtig mange partier, som vil være med til at gennemføre de initiativer, som der er lagt op til i finansloven for år 2000.

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg vil godt indlede med at takke partiernes ordførere for en god debat, en debat, som har afspejlet både de ligheder og også de forskelle, der er mellem Folketingets partier, når det gælder børne- og familiepolitikken, når det gælder om, hvordan man kan skabe mere sammen-

hæng mellem arbejdsliv og familieliv for småbørnsfamilierne.

Jeg synes, jeg må konstatere her ved debattens afslutning, at det for mig har været sådan, at regeringen ikke mener, at der er brug for flere nye initiativer for at skabe bedre sammenhæng mellem arbejdsliv og familieliv. Det beklager jeg meget, for jeg mener, det er det, der kan være med til at løse op for mange af de problemer, som tidspressede småbørnsfamilier trods alt oplever den dag i dag uanset de forbedringer, som regeringspartierne kan henvise til at der er sket.

Jeg synes også, at det forslag til vedtagelse, som regeringspartierne og Centrum-Demokraterne har fremsat her i dag, må siges i bedste fald ikke at have nogen betydning overhovedet, og i værste fald så underminerer det den vedtagelse, Folketinget har stemt for én gang i denne sammenhæng, nemlig i forbindelse med forespørgselsdebatten om de truede børn, F 10.

Arbejdsmarkedet, den danske model, står over alt, og jeg synes ikke, at regeringen i dag har vist vilje til at tænke nyt. Vi har ikke med vores forslag til vedtagelse bedt om, at der bliver givet ret til deltidsarbejde for småbørnsforældrene. Det har vi foreslået én gang i Folketinget i sidste folketingssamling. Det blev nedstemt. Men vi har foreslået, at regeringen kommer med nogle forslag, som kunne være med til at fremme deltidsarbejde, f.eks. ved at man benytter deltidsorlov, som jo altså også fører til, at man er på deltidsarbejde. En fleksibel børnepasningsorlov med deltid kunne være en model, men vi har end ikke været modelfikseret i forbindelse med vores sammensætning af forslaget til vedtagelse; vi har faktisk villet give regeringen udspilsretten med det forslag, vi har lagt frem her i debatten i dag.

Det er vigtigt at tage prioriteringsdebatten i forbindelse med spørgsmålet om, hvordan man også skal skabe bedre sammenhæng mellem arbejdsliv og familieliv. Jeg tror næsten, at arbejdsministeren citerede mig fra mit ordførerindlæg tidligere om, at børnefamilierne økonomisk set ikke er nogen dårligt stillet gruppe. Det er vi helt enige i fra Kristeligt Folkepartis side, og derfor bliver prioriteringsdebatten, også på det her område, meget central. Jeg tror, hvis vi skal noget for børnefamilierne i de kommende år, og det skal vi efter Kristeligt Folkepartis opfattelse, så må vi magte prioriteringsdebatten, for ellers sker der ikke noget.